

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACTIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Școalei de înot Nr. 8—10.

ANUNȚURI:
5 lei linia pettit.

MĂRȚIȘOARELE

Mărțișoare vestitoare de căldură și de soare
Figurine atârinate de drăguțe lăntișoare
Când vă iviți printre oameni ghiociei 'mbrac pământul
Gâza mică către soare desmortită-și ia avântul
Firicelul cel de iarbă rade pe de-asupra gliei
Așteptând s'audă iară ciripitul ciocârliei
Iar pe creanga de răchită frunza se ivește iară
Dând de veste 'n largul zării că'n natură-i primăvară.

Voi simbolizați căldura tinerețea și viața
Voi aduceți veste'n țară că guvern-și schimbă fața,
Voi drăguțe Mărțișoare vestitoare doar de bine
Ne scăpați de ger, de viscol, de liberali și rușine,
De mocirla 'n care porcul grohăe printre partide
Așteptând ca să-i mai pice noi insecte și omide
Din copacul politicei pe șorlic de rămător
Ca din porcăria asta să se'ngrașe 'n viitor.

Mărțișoare elegante, 'n cadrul vost' de-atâția ani
Se răsfață flori, insecte, îngeri diavoli, șobolani...
Eu vă strâng la min' pe toate și vă 'mpart după dreptate
La bărbați cu greutate, la femei emancipate
Si-atârând de gât, de mână veți străbate în tot locul,
Ca și marca care este pentru cățeluși norocul,
Veți ajunge pentru unii paratrăsnetul culturii
Iar cretinii politicei vor mișca din rostul gurii

Și vor contempla figura ce înfățișată în ramă
Fără să știe că simbolul s'a schimbat la ei în dramă.

Chiar și I. V. D. Brătienii au primit trei șobolani
Cari din cașcavalul țării rod cumplit de patru ani
Conu-Alecu-un porc domestic care vrea să se resfețe —
După ce-a gătat lătura, — și la alții în cotețe;
A. C. Cuza un rabinăr circumcis și circumspect
(Talismanul care-l face ori ministru ori prefect)
Domnul Stelian Popescu a primit un epuraș
Care fuge când la Maniu când la domnul Jean Tehaș
Și oprindu-se în cale pe la Banca Națională
Între vis și 'ntre finanțe dă de regulă în boală,
E cu Stere 'n luptă astăzi și e vecinic cu mister
Căci visează epurașul vr'un plocon de... Minister.

Lui Tancred Constantinescu un mărtișor de alamă,
Lui Orleanu o figură cu un balamuc în ramă,
Protei Pizo o icoană cu-o șanteză îndrăcită
Lui Moșoi calea plecării cu sarmale-acoperită
Iar mamelucilor noștri, cari au rangul de lichele
Li s'a dat, — drept mărtișoare, — favoruri și tinichele
Căci s'au deplasat sărmanii, când aici când în Focșani
Și și-au jertfit „idealul” pentru ranguri, pentru bani,
Au urlat ca și Dervișii pentru marele lor Pir
Deschizându-și la răspântii lăudatul coviltir
Cu promisiuni, cu țuică, cu tricolor și cu surle...
Ce puteau bieții să facă, când știu numai ca să urle,
Ei, — gunoaietele vieții, — aruncate 'n drumul sortii
Pângăresc ce-i sfânt în inimi, ne insultă chiar și morții
Și lătrând după comandă, ca potaia 'n bătătură
Când ajung în post de seamă te sfidează și te 'njură
Iar tu taci, căci n'ai ce face și îți frângi în suflet chinul
Căci puvoiul de lichele ți-a întunecat seninul.

Drăgălașe mărtișoare, pe senin ce bin' vă șade!
Dar cu voi sosesc deodată și ursuzele de babe
Cari întunecă seninul prin ținuta lor trufașe
Și posomorând natura îți ucide-avântu'n fașe;
Nouă zile-s la putere, dar sunt lungi ca patru ani
Însă când scăpăm de babe, scăpăm și de șobolani
Zilele senine iară s'or abate peste țară

Vom simți cu toții 'n inimi că e caldă primăvară,
Despotismul, lichelismul și-alte „isme“ liberale
Vor fi nimicite-acuma de al primăverii soare.

TEPELUȘ.

S'a făcut bine

— Te-ai făcut acum sănătos?

— Mulțam sfântului, azi am și fost pe la crâjma satului să vedem ce mai e cu primăria ai nouă și am cam stat mult în ședința comitetului.

Din snoavele lui Ceburlea.

Tatăl copiilor lui Coțopișachi sau Echivocul cu potriveala.

— Oprisor!

— Ordonaji, Domnule căpitane.

— La noapte ai să mergi cu mine.. Să cauți un par bun să-l iei cu tine când te-oi chema. Ai înțeles?

— Înțeles, să trăiți, D-le Căpitane.

Pe la miezul nopții, Don Căpitan Zbârnea, însoțit de vistori, se'ndreaptă 'nspre locuința grecului Coțopișachi, într'o mahală a unui orașel de provincie.

— Oprisor! — șoptește căpitanul în vecinătatea locului cu pricina. Calcă ușor după mine... Ai să rămâi de pază la ușa pe care ți-oi arăta-o eu, și când ai

vedea care cumva că se ivește cineva, să-l „potrivești“ și să-mi dai de veste. Și după câți-va pași: — Iac'am ajuns... treci colo 'n fața ușei din stânga și să fi cu băgare de seamă. Eu o să intru „vis à vis“... Ai înțeles?

— Las pe mine Dom'le Căpitane, că'l potriveșc eu...

Pe când ordonanța păzea cu parul 'n mână în fața ușei indicate de stăpănu-său, Dumnealui intrase vis à vis, în bucătărie, unde l'aștepta de câte-va minute în „nègligè“, Madam' Coțopișachi...

Grecul dormia tun... Avusese grije cocoana să-i treacă balista cu morfină pe la nas, ca de obicei, în asemenea ocazii.

De data asta însă se vede că efectul fusese prea slab, căci pă oare-care timp Coțopișachi se deșteptase și nevădându-și jumătatea alături, îi vine ideea s'o caute prin curte după ce-o strigase în zadar prin casă.

Cât se ivește pe ușe, — Oprisor care n'avea altă treabă, jart; îl croște de câte-va ori cu parul peste picioare!

Grecu cade grămadă. — Hoșii! Hoșii! șipa ca din gura șarpelui — săriți oameni buni, aoleo mă omoară!.. Hoșiiii!..

Căpitanul auzind din bucătărie de ce era vorba pe-afară, o ștersese 'n pripă, numai pe jumătate 'mbrăcat, fără să mai aștepte vre-un aviz.

Oprisor, la rândul lui, după ce-l potriveșe pe Grec, văzând umbra lui stăpănu său taind întunericul, se luase după el. Într'un timp, ha, ha, să-l ajungă, dar Căpitanul băgând de seamă făcuse o sforțare disperată și se depărtase...

— Dom'le Căpitane! Dom'le Căpitane! îi striga Oprisor din urmă. Dom'le Căpitaneeee! Dar ți-ai găsit! Zbârnea fugea de-i zbârneaiau copitele.. Ce i se năzărise Dumnealui din bucătărie, i se păruce că de panică o apucase razna spre marginea orașului! De geaba-l striga Oprisor din urmă, că nu mai avea vreme să se uite 'napoi.

Ieșise din oraș... Când să sară peste un șanț, bândăbâc înăuntru 'n mocirlă! Hai și Oprisor pe maidan cu parul 'n mână. Căpitanul se văzu de odată pierdut!..

— Nu da, frate Coțopișachi, că omori pe tatăl copiilor tăi!, — izbucni el cu desnađejde, luând pe vistori drept bărbatul ultragiat!

Doă săptămâni a zăcut în pat „tatăl copiilor lui Coțopișachi“, din pricina spaimii ce trăsese de pe urma echivocului cu „potriveala“.

Râpa și Onea

Onea: So mai caras Râpo
frate
Ai mai dat pe hăle sate
Să vezi prin cântălarii
Cine-o ajuns în tistii?

Râpa: Haoleo, călcami-ar
țolu
C'am mers tot de-a ro-
togolu
Pân la Brad lângă Avrig
Și am dârdăit de frig
Ca să vad pe hăl Lăică
Cum să pupă cu Urzică
Ca pe urmă ei trufașii
Să voteze doar cu Sașii
Și cu libărușii hăia,
Bata-i sfântu, umplă-i
răia.

Onea: Ja la bengă mo
Ciovică
Da ce ai tu cu Lăică
Ori cu Cârda ori cu Ghița
Că ei sunt români de
vița
Zic cu dipla dau cu botu
Și-apoi își aruncă votu
Drept în oala lui Motoc
Că-i deștept ca un cotoc.

Râpa: Pune Oneo straje
gurii
Că n'ai stat în fundul
șurii
Ori în grajd ca unii
domni
Cu mărhaile să dormi
Lasă gura în pustie
Dă-o fenii fudulie
Că-ți spun drept, bate-mă
Doamne
Și s'a n'ajung două toamne
Dacă-mi dau cinstea de
cioară
Pe vre-una liberală.

Onea: Dital vâstai mo Ru-
pică
Te-ai băgat în politica
Și acum te-o strâns cu
lanțu
Și îți face Motoc sbanțu
Că o să te vâre-acuși
Și pa tin' la libăruși
Ca să'nveți cum sa cior-
dește
Mai dital pa boerește.

Râpa: Ce stai tu să voro-
vești
Că nu știi să știricești

Dacă popa Nicolae
Ține cheptu la bătae
Ori dă de-a dreptul cu
brișca
După ce-o pornit morișca?

Onea: Nu știu zău Rupico
tete
Nici de brâne nici de bete
Știu că'n Gales s'o stricat
Fabrica de chjeptănat
C'o lucrat bat-o hăl soare
Și în zi de sărbătoare
Pe la bungghi pe la ma-
sele
Și s'o stricat la prasele.

Din filozofia lui Amnar

Teme-te de Dumnezeu,
dar dacă nu ți-ai plătit a-
bonamentul, teme-te și de
Calicul.

*

Celce caută împărăția ce-
rului o va afla numai abo-
nând Calicul.

*

Cu scuza încă nimeni nu
și-a spălat de pe obraz
spuza.

Colac și Pupăză

Colac: Noroc Părinte. N'am mai văzut de mult pe Sfinția-ta.

Pupăză: Așișderea Domninus vobiscum Reverendissime.

Colac: E drept că blăjenu voștri traesc cu jidanii ca măța cu șoarecii?

Pupăză: Doamne 'ndura-te spre noi, așa-i că decâte ori e vre-o festivitate în Blaj, e vai și amar de ferestrele dela sinagoga.

Colac: Ei vezi. Aici la Sibiu nu-i așa. Se zice că chiar vlădica s'a îmbrăcat în odăjdii nouă nouțe cumparate din prăvalie jidovească și că a intrat în prăvalia jidanului ziua la amiază mare ca să se împlinească vorbele mântuitorului: «Iubește chiar și pe dușmanul tau».

Pupăză: E adevărat că

jidanul ține morțiș la cuvintele scripturii: „Cine vine la mine nu-l voi scoate afară».

Colac: Apoi dintraltele?

Pupăză: Tot rău. Vlădica nostru nu are copii, că poate ar simți și el alătura de studenții închiși la Văcărești.

Colac: Se vede că la voi se țin toți de sfta scriptură, că dau cu pâine în ceice ne arunca cu pietrii.

Pupăză: Da și la noi se ține scriptura, și chiar am hotărât să ne întoarcem la la anul 1699.

Colac: N'ar strica frate întru Cristos, să ne strângem sub o cloșcă, că din I'arnavă încă s'ar putea face râul Iordanului.

Pupăza: Da, dar vezi că, adevă, și tocmai pentruca, așa zicând.

Colac: Te înțeleg că-i greu să te desparți de Roma dar dă divorț după lege.

Pupăză: Lege, lege, numai să ne deslege.

Colac: Noroc și la revedere și te mai gândește, cum să potrivește, creștinește, românește.

Pupăză: Iartă Doamne păcatele celor ce ne-au măritat pentru un blid de linte.

Colac: Și bate-i pe cei ce nu vreau să se ne împreună iară în casa strămoșească.

Pupăză: Noroc și bani.

Colac: Voie bună și pițule.

Dela pângariul Săliștei cetire

— Să luăm aminte! —

Azi după eșirea din biserică se vinde prin licitație publică gunoiul din curtea primăriei de tauri. Doritorii să poștească la primărie, care stă pusă spre vedere publică timp de 10 zile, cu observarea că fiecare locuitor poate înainta contra lui apel în scris. Conținutul pe scurt se află afișat pe ușa dela localul primăriei.

Leac bun

— Ce să fac domnule doftor, că decâteori urc treptele crâjmii mă infund.

— Leacul cel mai bun e să le scobori cât de des, ori să stai pe loc fără să-le ma scobori.

Stan Pătitul

Odata, la un târg de toamnă al Braşovului, mai mulţi traşi împinşi ne aflam într'o cârciumă din Schei. Schei se numeşte acea parte a Braşovului, în care şed Trocarii, un soi de oameni, pe care eu nu ştiu pentru ce'i numeşte trocari, devreme-ce adeseori n'au troacă la casa.

Bând şi petrecându-ne în cârciumă, s'au încins deosebite poveşti şi minciuni între noi, ca şi unde's mai mulţi oameni laolaltă. Intre alţii, un boer din Ţara Olutului — cum se numea el, dar' de pe faţă oricine jura că-i Țigan — ne-a povestit următoarea poveste;

În anul trecut, în comuna noastră, s'a făcut o vânatoare de urşi. Fişpanul cu toţi domnii din Făgăraş au ieşit la vânatoare, şi locui-

torii din mai multe sate au fost comandaţi la goană. Pe mine ca fost cătana şi vânător vestit, m'a recomandat solgabiraul fişpanului zicând, că acea gadină, în care 'mi slobod eu puşca, dacă nu şi-a făcut testamentul, până-i cucul nu-şi mai face. Fişpanul auzind aceasta, a dat porunca, ca pe mine să mă pue la acel loc, pe unde se crede că în vânatoare vor trece mai mulţi urşi. Aşa s'a şi întâmplat, pe mine m'au pus la locul cel mai primejdios, şi curând după aceea s'a şi început goana.

Stând la locul anumit, şi căutând în dreapta şi stânga ca să mă conving, dacă locul meu e potrivit? ce văd ochii mei? — un urs, cât un viţal de bibol, iese din tufe. Eu Țintesc cu puşca

asupra lui — puf! — şi ursul cade răgnind mort la pământ! — Dau să-l trag către mine — iată al doilea urs cât un bibol iese la iveală — eu trag cu a doua țege de puşcă puf! — şi esta încă cade mort la pământ! Doi urşi aveam deja. — Eu încep să-mi umplu puşca. Umplui o țeavă, şi când să umplu a doua, o ursoaica cât un elefant iese din tufe şi, cât mă zăreşte, se ridică în picioarele dinapoi, şi, urlând de se clătinau fagii, dă asupra mea. Eu atunci arunc vârgăua puştii, cu care umpleam la a doua țeavă, din mână, țântesc asupra ursoicii — puf — ursoaica cade la picioarele mele moarta.

În momentul acesta, un trocar, căruia, de minciunile încornorate, i se urcase sângele la cap, se scoală de la loc, întinde mâna cea dreaptă, şi zice către boer: Mă, dacă-ți mai vine ș'al patru-lea urs, așa-ți rad o palma, de-ți sar măselele oblu'n Făgăraş!

Telegrame liberale

Prinse de copoul Calicului în ziua alegerilor comunale.

— Telegrame particulare —

Am căzut cu cinste pe drumul cel nou. Mai trebuiau ceva parale, că partidul mirosea a cărbune.

Tălmăcel.

Lista noastră cât pe aci să fie aleasă. Era absolut necesar ceva stofe de la Bucureşti, că cele purtate s'au învechit şi era nevoie de primeneală. Dacă schimbăm şi pălăria unsuroasă la viitoarele alegeri reuşim.

Boița.

Partida perdută din lipsă de bani şi ceva chillipir. Va da Dzeu la anul.

Sadu.

Promis mult și dat puțin. În momentul din urmă greu era de reușit cu toată tactica și făgăduiala.

Porcești.

N'au fost destule uși deschise pentru preacuvioasa noastră burtă, cece a avut ca rezultat, că i-a scăzut valoarea, ca și măgarului copitele.

Sebeșul de jos.

Perdut popularitatea cu ocaziunea suspendării notarului. Căuza partidului perdută pentru totdeauna din cauza propagandei ortodoxe. Unii zic și mie îmi alunecă pământul sub picioare.

Boița.

Era necesară înainte de alegeri aplicarea articolului 25... (bețe).

Poplaca.

Băga capul în țărăna
Zicând că nu e de vină
Și oftând cu mare of
El gemea io-s of, io-s of.

Băga Marcule în troacă
Și pe Carcioru mi-l joacă
C'a umblat numa 'n calească
Suflete să târguiască
Pentru stâna liberală
Făr' să facă vr'o scofală
Și ca Antihart spunea
Ca el da oricui să bea
Pentr'un suflet și un vot
Da chiar și butoiul tot;
Carciorul dădea să bea
Iar Chioarba cobe făcea.

În Sibiu a fost, zău muică
Inundație de țuica
Și-adunări în Suburbii
Paganism în parohii
La centru demagogii
Și la liberali orgii,
La țărăniști gârgăuni
La măereni promisiuni
Iară bietul mozaic
Zis în gluma «front unic»
Toemai pe când era pontu
O întors deodată frontu
Și din frontul cel unic
A rămas mare nimic
Numai bietul Șofron Purdi
S'a ales cu-acreala urdii.

Ca ploșnițele'n hotel
Azi se ivesc fel și fel
De-aventurieri pe piața
Cari și se opresc în fața
Spunând că sunt oameni mari

Și frunțași la liberali,
Fac afaceri, dau cu bobii
Și pândesc mai rău ca corbii,
Iar când simt că-s demascați

Iute-o șterg peste Carpați
Marcule să-i joci vârtos
Până nu pătrund la os.

Sus Marcule

Hai da dina dana da
Marcule Măria ta
Decând nu ne-ai mai jucat
Am născut pe sate sfat.
Și cu apa necurată
Din băiat l'am făcut fată
C'așa vrea don' Atanase
La cinci să zicem că-i șease

Nașule băta-te vina
Zău e finu, nu e fina
Și e băiat, nu e fată,

N'o suci și de-astădată
Căci Brătianu tot nu crede
Pân' nu pipăe și vede.

Școțând apă din Fântâna
Popa Rachitan la stâna
Boteză de liberală
Lista cea națională
Boteză ce boteza
Și apoi se'ncaeră
Iară crâșnicul Mitruț
Ca și legendarul struț

Stan Vorbălungă

În satul nostru, în Bumburezul de jos, că și în satele vecine, în serile de iarnă, fetele măritate și nemăritate, se duc cu furca și cu caerele în șezătoare, ca să le toarcă; să le pună adică pe fuse.

Fetele măritate, cu cele nemăritate, nu au șezătore la un loc, pentru-că fetele nemăritate au șezătore la un loc cu flăcăii, cari le deprind la sărutate prin șezători, la jocuri, la povești de dragoste și alte deprinderi din viitoarea viață conjugală, pe când fetele măritate nu se mai gândesc decât numai la caerul lor, să-l vadă pe fus; ba mai țin ședința, că cutare fecior din sat s'ar potrivi cu fata cutare, și la fata cutare nu i-ar merge rău dacă s'ar mărita după

feciorul cutare. Fac adică un fel de planuri de căsătorii.

Dar să nu mă prea depart de la ceea ce vreau să vă mințesc.

Atât unele cât și celelalte fete în tot anul au obiceiul că-și botează șezătorele în o seară anumită.

Botezul acesta îl fac prin o cină cu beție comună. La botezul fetelor participă și unii favoriți ai fetelor, petrecându-și cu muzică jocuri, iar la al fetelor măritate își petrec numai singure fără sexul urât.

Fetele măritate din Bumburez, își aveau șezătorele la văduva Răsturnicea lui Papăgol.

Botezul șezătorei îl hotărâra pe o sară din carnavalul Crăciunului, când numai ele între ele știu sara

și ceasul când se făcea începutul botezului.

Cu 7-8 zile înainte de botez, fără să se știe în târg și la moară, sau satul și bărbatul, ele au fost dus la Papăgol tot ce trebuia, pentru-că cina se poată fi cu vârf și îndesată.

Înainte de ora fixată masa era încărcată, lângă alte copturi pe masă mai era și un blid de plăcinte mestecate cu clătite, apoi vre-o două litre de vinars fert cu zahăr, iar la foc o crățiță cu carne cât un ciubăraș.

S'au fost adunat vre-o 2-3 fete măritate și așteptau cu bale la gură ca să se umple ceata, când deodată aud în stradă o mare larmă: «Dumnezeu, Paștele soarele tău, de ce dai în mine. Tulai că mă omoară hoțul și tâlharul», ba se mai aud și batae de palmi. Mare galăgie cele vr'o-o trei patru femei nu încap pe ușă, fug dealungul curții să despartă pe batauși.

În urma unul dispăre în întunerecul nopții, iar celălalt sculându-se de jos se făcea că urmărește pe fugarul ce l'a fost bătut.

După ce se făcu liniște femeile începură a ținea la poartă consiliu, că cine ar fi fost? Una zicea că a fost Șterpelescu alta că ar fi fost Lingău cu Pitulescu nici una însă nu era sigură că cine ar fi putut să fie.

Când să se întoarcă în casă ușă tinzei încuiată tun.

Răsturnicea Papăgol îndată aleargă prin grădina la ușă opusa și le descue ca să poată intra în casă.

Intrând în casă toate se îndreptară cu privirile spre

masa încărcată (?) dar ce să le vadă ochii? De pe masă a fost mînat vîntul tot, ba și damijana cea plină cu vin de pe lavița și crătîța cu friptură și-au aflat alt stăpîn, iar ele începura a fluera a paguba, scarpinîndu-se la ceafa.

«Nu e pentru cine să gătește, ci pentru cine nime-rește», zise una.

Pîna azistară ele la bătaia necunoscuților și pîna mai ținura ședința la poarta, cineva atras de mirosul plăciștelor venise de prin grădini și intrase pe ușa o-

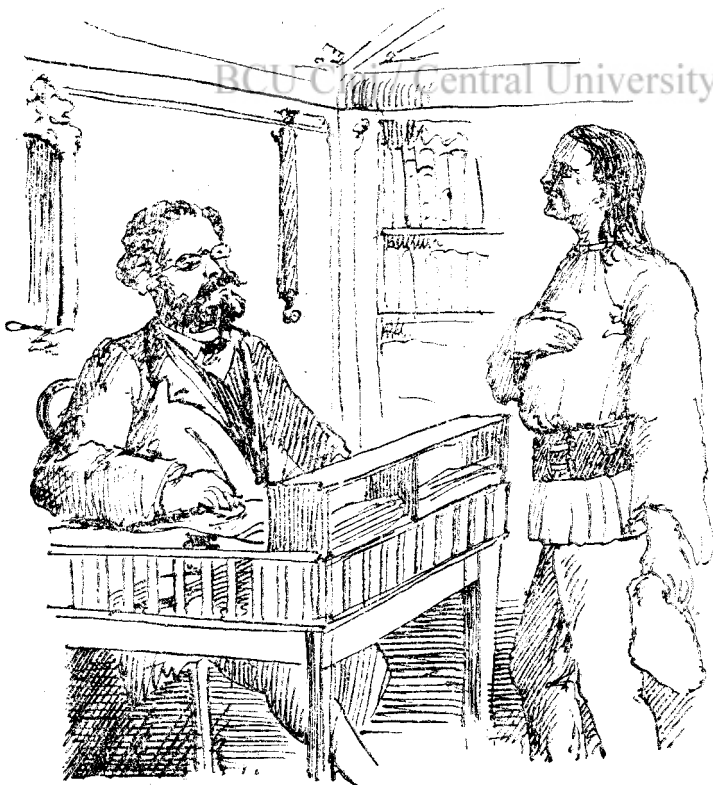
pusă a tinzei, și culeasă de ce avea lipsă.

În câteva minute sosiră și celelalte una câte una cu bale la gura știind că au dupăce deșerta cele vre-o 15—20 litre vin.

Dupăce s'au adunat toate, să fi ascultat la hîraeli și morcatele, de parcă ardea casa pe ele. În urma s'au împrăștiat toate ca dela o moară pustie, fără să le fie sete nici măcar de apă.

Nici pîna astăzi nu se știe, cine au fost oaspeții nepoftiți, carl s'au veselit la ospățul dat la botezul șezătoarei fetelor măritate.

Gaiță.

A vrut bine

— Ești vinovat, că ai încercat să aduci chibrite de contrabandă din Ungaria.

— Să erte domnu judecător, dar ale noastre nu se mai aprind nici pe talpa papucului și nici pe plat așa că am vrut să le aprind cu altele.

Zece porunci pentru zece tinere perechi

(prinse pe Valea Puiului)

I

Eu sunt domnul soțul tău care te-am scăpat din casa părintească. Să n'ai alt bărbat afară de mine. Să n'ai alți idoli, alte chipuri s'au fotografii de bărbați, cu cari ai făcut cunoștințe pe la baluri, ori pela băi. Să nu te închini lor să nu-i saluți căci eu Domnul, soțul tău, sunt bărbat gelos, iar păcatele mumiilor răzbun asupra copiilor, nepoților și strănepoților.

II

Să nu abuzezi și să nu necinstești numele Domnului și soțului tău, căci soțul tău nu va plăti datoriile ce le vei face în contul său.

III

Păzește cu sfințenie ziua de odihnă. Șase zile poți să speli, să scuturi, să te cerți cu servitoarele și să vezi de ale casei: a șaptea este însă zi de odihnă pentru Domnul soțul tău.

IV

Respectează pe socrul tău și pe soacră-ta, dacă vrei să-ți meargă bine în casa care ți-a aranjat-o soțul, Domnul tău.

V

Să nu omori timpul și banii pentru mofturi și nimicuri.

VI

Să nu spargi obiectele din casă.

VII

Să nu furi nici bani, nici gurițe, nici scrisori ce nu-s ale tale.

VIII

Să nu depui mărturie falsă asupra servitoarelor tale.

IX

Să nu te lăcomești la slugile, la mobilele și la bărbatul vecinei tale.

X

Să nu pizmuești bijuteriile amiceilor și cunoscutelor tale, nici hainele lor, nici avutul lor, dacă voești să trăiești zile multe și mulți ani să ai pe pământ cu soțul tău.

Viteaz

— Ești de sub pat viteazule.

— Nu vreau toanto. Vreau să-ți arăt că în casa asta eu fac ce vreau și nu tu.

Sgârcenie la slugi

— De ce pe notareșu dela noi, când se îmbată
l-l trimite notarașița să doarmă în grajd?

— Ca să nu mai ție sluga la vile, ca notareșu nu-
prea treaz niciodată.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș
adusee în cărcă de „Calicul”

Pui. Văzurăm și minunăția a-
ceasta și nici nu s'ar putea ca
noi cari întodeauna ocupăm lo-
cul de cinste în fruntea ... cozii
să ne lipsim de așa ceva. Invitări
strașnice tâlcuite în fraze curgă-
toare de meștera până a dlui
Roth Simy. „Intiligența noastră a-
ristocratică” aștepta cu înfrigurare
sosirea marelui eveniment al car-
navalului. Și evenimentul sosi!
O sală împodobită cu fași de
hârtie colorată cu cel mai perfec-
gust și miros talmudic te făcea
să te simți în sferi dumnezești.
Pe lângă publicul obișnuit dl
Roth Simy s-a îngrijit să-ne o-
noreze și cu prezența câtorva
conșetățeni de-ai D-sale printre
cari și susțării fără diplomă ai
„românului” Fuss. Mulțimea na-
surilor corioate, a fețelor înpis-
trijate ca o farfurie de pe care se
ridică o mulțime de muște și pă-
rul acela creț caracteristic popo-

rului ales, zămislit prin părțile
Palestinei te făcea să te închipui
într'un Purim-Bal și doar cei doi
șefi patroni ai voluminosului Si-
my sunt de-ai noștri. Bine înțe-
les măștile au fost minunate și
menționăm o mască în cămașe
de noapte cam ruginită cu o mu-
tră de ludă veritabil care voia să
reprezinte pe vechiul Diogene cel
puțin așa deducem după lumăna-
rea aprinsă cu care căuta un om...
poate un român adevărat. Zeița
Carnavalului (bâr!!!) o ilustra
necunoscută nu știu de pe unde
bine înțeles tot nație de-a dlui
Roth eșită din urne ca și libera-
lii în alegerile de acum patru
ani. arunca priviri triumfătoare
asupra celorlalte dudui și cuco-
nițe cari bieteile să gândeau și
ele cât adevăr zace în vorba ro-
mânului „de te-ar arde zeama
peștilor, dar te arde a broaștelor”.
Am admirat apoi admirabilul și
originalul costum de „Găinar” al
poroditei jupânului Fuss care a
atras privirile dulci ale sexului
slab, Taica dela Fizești ar fi pu-
tut sta acasă deoarece tagma

dilor nu avea ce căuta între „E-
lită”. Și am fi dorit ca dl Ionel
Galea să ne distrugă cu o cân-
tare cecece ar fi contribuit enorm,
cunoscut fiind scumpul qsale
organ vocal „a la di Granda” mai
ales când trece la tonurile mai
înalte unde ne încântă cu un
„scremento desăvârșit”... Puiul
nostru poate fi încântat, totul a
mers pe sprânceană, patronii dlui
Simy pot fi și ei mulțumiți, iară
neamul lui Izrael poate cânta de
3 ori Osana căci noi cei mai
mici fascinați de ilustra persona-
litate a unui fiu de-al său stri-
găm cu toții în cor împreună cu
poetul; Cum nu vii tu Tepeș
Doamne...

Bradu. Cu ocazia alegerilor
comunale s'a format un partid
nou. Președinte activ primul nă-
drăgar al satului, iar președinti
de onoare Urzică. Lăică, Cârda
Ghiță. Glăjărică Krempes, Onea
și Râpa. Membrii: slugile sașilor
și țigani din Țancu Bradului.
Partidul fiind încă ud după u-
rechi a căzut în alegeri cu cins-
tea și omenia glăjuței și a ace-
luia care doarme în grajd când
vine seara beat acasă.

Bungard. Se face un apel
călduros la administrația județu-
lui, ca să contribue la repararea
drumurilor Bungardului cu un
ajutor bănesc, deoarece acestea
au ajuns într'un hal de plâns din
cauza marelui circulații cu ocazia
alegerilor. Unii propagandiști în-
focați din partidul „Porumbrele-
lor” și au jertfit și cismele pen-
tru reușita candidaților.

Vintul de jos. Restaurantul
gării s'a înmulțit cu o fetiță, ca-
re a avut norocul de un botez
cum n'a mai fost în nici o gară.
Botezul s'a terminat cu o bătea
în familie după obiceiul strămo-
șesc, și cu înapoierea banilor
dați de oaspeții fetiței, pentrucă
nu s'a strâns suma așteptată și
dorită de cel ce trebuie să-i facă
zestrea.

Racovița. Partidul „Surului”
a căzut în alegeri, pentrucă n'a
avut fidula de vite, ca să dove-
dească proprietatea calului sur-
dat împrumut de Avrigeni în
schimbul muntelui.

Avrig. De vre-o două săptă-
mâni unli oameni umblă cu ca-
pul plecat ca să nu.. li-l tale
sabia... adevărului.

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar”).

**e complet asortată cu toate cărțile
școlare pentru clasele primare
:- și secundare :-**

Cărți ajutătoare pentru dnii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii îh. la comande mai mari, — primesc rabat.

**Depozit de engros pentru domnii co-
:- mercianți cu reduceri însemnate. :-:**

Liniale, bureți, sugativă, tampoane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbare teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

**Când veniți în Sibiu, înainte de a
cumpăra articole pentru școală și
cărțile necesare, dați pe la**

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**